

?Rufián, Domènech i Homs es disputen la victòria del 20-D

ERC evidencia que la seva principal disputa és amb En Comú Podem, mentre que aquests continuen apel·lant a la possibilitat del canvi a Espanya | Democràcia i Llibertat espren la popularitat d'Artur Mas | Ciutadans, a la desesperada, treu l'espantall de Bildu contra el partit d'Iglesias | L'estat espanyol s'enfronta a una incertesa desconeguda per la necessitat de pactes fins ara inèdits

Assistents a un dels mítings de la campanya del 20-D | José Manuel Gutiérrez

Les eleccions espanyoles, a casa nostra, sembla que seran cosa de tres. Esquerra Republicana, En Comú Podem i Democràcia i Llibertat són els partits que arriben més en forma al final de la campanya. Ciutadans ha perdut pistonada a l'Estat, mentre que el candidat català, Juan Carlos Girauta, no ha acabat de trobar el seu lloc ni en els debats ni en la batalla del dia a dia.

Com ja va passar el 27 de setembre, aquest diumenge dibuixarà un escenari inusual a Catalunya. Mai la pugna pel primer lloc havia estat tan disputada com ho serà ara. I aquesta lluita a la *tête de la course* queda confirmada per com ha anat, fins al moment, la campanya. Esquerra i Democràcia i Llibertat han jugat amb *fair play* però, a estones, han ensenyat les dents. Però en la recta final, els republicans han posat un altre rival al punt de mira: En Comú Podem.

Un referèndum inviable, segons ERC

Tal com ja va passar al debat de TV3, Esquerra ha prioritzat els missatges contra la candidatura encapçalada per Xavier Domènech (<http://www.naciodigital.cat/noticia/100152/erc/posa/tota/carn/graella/contra/comu/podem>). Des de Sabadell, on tancaven la campanya, tots els dirigents d'ERC amb el cap de llista, Gabriel Rufián, i el president del partit, Oriol Junqueras, al capdavant, han advertit que, després del 20-D, En Comú Podem haurà d'assumir que el referèndum promogut des d'Espanya no és possible, i només queda la via catalana.

Mentrestant, Xavier Domènech continua amb el seu full de ruta (<http://www.naciodigital.cat/noticia/100169/domenech/fa/crida/seguir/batallant/perque/canvi/real/si>)

gui/possible) . Amb un llenguatge en positiu, alterat només per carregar contra les polítiques del PP i l'herència del PSOE, ha seguit apostat des de Terrassa per la possibilitat del canvi. L'ajuda l'empenta que ha agafat Podem durant els últims dies, amb el seu concepte de "remuntada". De fet, han connectat amb l'aquellarre que el partit morat ha fet a València, des d'on dirigents com Errejón o Colau no han tingut cap complex a l'hora de parlar en català i de fer servir el terme País Valencià. També s'ha citat Estellés i Montllor. Aires diferents, no es pot negar.

Democràcia i Llibertat es recolza en Mas

Per la seva banda, Democràcia i Llibertat ha continuat apostant pel seu punt fort. Si el partit és el Barça, Artur Mas és Leo Messi. És el que marca la diferència, el que imprimeix un ritme diferent. És per això que l'han tornat a exhibir

(<http://www.naciodigital.cat/noticia/100171/artur/mas/invoca/prat/riba/macia/fi/campanya>) , i el president en funcions ha aprofitat l'ocasió: citant Prat de la Riba i Macià, ha demanat el suport de l'electorat per continuar dibuixant el camí. L'ombra de la negociació entre Junts pel Sí i la CUP, i la necessitat de mantenir la força convergent per protegir el candidat, planava sobre l'escenari.

La victòria de Ciutadans o, el que és el mateix, el pitjor malson de l'independentisme, sembla que s'ha dissipat. L'estratègia de fiar-ho tot a la figura d'Albert Rivera té efectes positius i negatius. El 27-S, es van aprofitar de la seva tirada i de la sobreexposició mediàtica. Però l'espasa s'ha convertit en bumerang, i les errades de la campanya han passat factura. I com que Juan Carlos Girauta tampoc no ha aconseguit imposar-se en clau catalana, la campanada pot quedar només en toc d'esquella. Per compensar-ho i desgastar Podem, aquest divendres han tornat a agitar l'espantall dels pactes que mantenen amb formacions com Bildu.

Incertesa espanyola

A Espanya, l'escenari és incert. El màxim neguit que havia perseguit els partits estatals és la necessitat de pactar amb Convergència i Unió, tal com els va passar tant als socialistes com, després, als populars. Però ara tot és diferent. La darrera enquesta "andorrana" d'*El Periódico* no dona majoria a la suma de PP i Ciutadans

(<http://www.naciodigital.cat/noticia/100129/darrera/enquesta/andorrana/dibuixa/congr/nom/sumen/pp/psoe>) . Davant d'aquest panorama, subterràniament, des del carrer Génova han sondejat el PSOE, que públicament ha dit que no vol ni parlar-ne.

Caldrà esperar a diumenge. Ara, tots els càlculs són electorals. Si Ciutadans aguanta, encara pot assegurar un govern del PP, ja sigui des de dins o des de fora. Però si continua caient, els socialistes es trobaran entre l'espasa i la paret. Hauran de decidir si deixen governar a Mariano Rajoy, o si exploren un pacte amb Podem, cosa que han negat en campanya. Com reaccionaria Pablo Iglesias si, finalment, hi hagués aquesta possibilitat? Preguntes apassionants que es començaran a respondre aquest diumenge.